

CULTUURRAAD
VOORDE
NEDERLANDSECULTUURGEMEENSCHAP

Zitting 1977-1978

Nr. 13

HANDELINGEN

Vergadering van dinsdag 27 juni 1978

INHOUDSOPGAVE

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Afwezig met kennisgeving, blz. 619

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verzending, blz. 619

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verzending, blz. 619

VERSLAG

Indiening, blz. 619

VRAGEN (R.v.O. art. 52)

1. Vraag van de heer K. POMA tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het cultureel akkoord met Israël, blz. 619.
2. Vraag van de heer K. POMA tot de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over het in gebreke blijven van de Regie der Posterijen in verband met het niet of laattijdig bestellen van de stukken van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, blz. 620.
3. Vraag van de heer H. VANDERPOORTEN tot de Minister van Nederlandse

Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, blz. 620.

4. Vraag van de heer G. VAN IN tot de Minister van Buitenlandse Zaken, de Minister van Nationale Opvoeding en de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het cultureel akkoord met de Socialistische Republiek Tsjechoslowakije, blz. 621.
5. Vraag van de heer K. POMA tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het BRT-programma «Het dorp bij de stad» uitgezonden naar aanleiding van het Jaar van het Dorp, blz. 622.
6. Vraag van de heer G. VAN IN tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het niet-uitzenden van een internationale klavierwedstrijd door de BRT en de eenzijdigheid van het BRT-zendschema inzake rechtstreekse en integrale uitzendingen, blz. 622.

7. Vraag van de heer G. VAN IN tot de Minister van Verkeerswezen over het toerismebeleid in het algemeen en meer bepaald inzake kampeertreinen en kampeerverblijven, blz. 623.

ONTWERP VAN DECREET houdende maatregelen tot samenwerking onder de Antwerpse universitaire instellingen — 100 (1977-1978) - Nrs. 1 en 2.

Algemene bespreking, blz. 624.

Sprekers : de heren F. SWAELEN, verslaggever, F. GROOTJANS, W. KUIJPERS.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 626.

Naamstemming, blz. 633.

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O. art. 49)

1. Vraag om uitleg van de heer J. VALKENIERS tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik der talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en

bescheiden van de ondernemingen, blz. 634.

Sprekers : de heer J. VALKENIERS, mevrouw R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

2. Vraag om uitleg van de heer K. POMA tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de erkenning en subsidiering van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, blz. 638.

Sprekers : de heer K. POMA, mevrouw R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

blz. 639

SCHRIFTELIJKE VRAGEN EN ANTWOORDEN (R.v.O. art. 51)

Indiening, blz. 639

VERZOEKSCRIFTEN

Indiening en verzending, blz. 639.

VOORZITTER**de heer M. Coppieters**

De heren D. Coens en M. Galle, secretarissen nemen plaats aan het bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

— *De vergadering wordt geopend om 14.35 uur.*

DE VOORZITTER : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

DE VOORZITTER : Ik deel aan de Raad mee dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden :

J. Adriaensens, W. Calewaert, gezondheidsredenen ;

O. Carpels, B. Cools, O. Demey, W. Geldolf, P. Poortmans, L. Van Geyt, ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verzending**

DE VOORZITTER : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend en naar de bevoegde commissie verzonden :

— Ontwerp van decreet houdende de rijkssubsidieregeling voor de pedagogisch-didactische uitrusting van erkende culturele centra — 102 (1977-1978)-Nr. 1.

Verzonden naar de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming en sport.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verzending**

DE VOORZITTER : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissie verzonden :

— Voorstel van decreet van de heer Leo Vanackere C.S. houdende instelling van een jaarlijkse staatsprijs voor vertaling van Nederlandse letterkunde — 103 (1977-1978)-Nr. 1.

Verzonden naar de Commissie voor taalwetgeving en taalbescherming.

— Voorstel van decreet van de heer M. Galle C.S. tot wijziging van het decreet van 27 juni 1973 betreffende de toekenning van staatsprijzen voor de Nederlandse letterkunde — 104 (1977-1978) - Nr. 1.

Verzonden naar de Commissie voor taalwetgeving en taalbescherming.

VERSLAG**Indiening**

DE VOORZITTER : Het volgende verslag werd ingediend :

— door de heer F. Swaelen namens de Commissie voor onderwijs over het ontwerp van decreet houdende maatregelen tot samenwerking onder de Antwerpse universitaire instellingen — 100 (1977-1978) - Nr. 2.

VRAGEN (R.v.O. art. 52)**1. Vraag van de heer K. Poma tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het cultureel akkoord met Israël.**

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Poma tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het cultureel akkoord met Israël.

De heer Poma heeft het woord.

DE HEER K. POMA (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, gezien ik tot op heden geen antwoord kreeg op mijn schriftelijke vraag nr. 72 van 20 maart 1978 over de toepassing van het cultureel akkoord met Israël, ben ik zo vrij langs deze weg dezelfde vraag te stellen, ten einde een antwoord af te dwingen.

Die vraag was onderverdeeld als volgt :

1. Welk is het bedrag dat werd uitgetrokken om het cultureel akkoord met Israël uit te voeren voor de jaren 1977 en 1978 ?
2. Waarom worden beslissingen van de Zesde Vergadering van de Vaste Gemengde Commissie (Israël-België) van 8 tot 10 november 1977, waar o.m. een navraag van de Liberale Federatie van Jeugdateliers positief werd geadviseerd, niet uitgevoerd door ons land ?
3. Welke criteria worden er gehanteerd voor het al of niet toekennen van subsidies aan projecten voor culturele uitwisseling in het kader van het cultureel akkoord Israël-België ?
4. Is het juist dat de Minister van Nederlandse Cultuur het project van de Liberale Federatie van Jeugdateliers heeft afgewezen op grond van de niet-pluralistische samenstelling van de reisgroep ?

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op de 4 vragen die door de heer K. Poma werden gesteld, kan ik het volgende antwoorden :

1. In 1977 werd voor culturele activiteiten van allerlei aard in het kader van het cultureel akkoord met Israël 985.678 F uitgegeven. Voor 1978 werd een werkprogramma voorzien voor een bedrag van 1.795.442 F.
2. Via een telex van de ambassade van België in Tel Aviv werden wij ervan op de hoogte gebracht dat de Israëlische autoriteiten de volgende bepaling in het protocol, nl. «Daarboven hoopt de Belgische partij dat een groep van 15 moniteurs van de Liberale Federatie van Jeugdateliers zal worden ontvangen in Israël tijdens het paasverlof 1978. Deze delegatie werd uitgenodigd door het communautair centrum van Kiriath Schmona» niet in uitvoering hebben gebracht.
3. Voor de subsidiëring van projecten in het kader van de culturele akkoorden worden volgende criteria gehanteerd :
 - a) of het project voorzien is in het tweejaarlijks programma van het cultureel akkoord ;
 - b) of het gastland de reglementering die aan de basis ligt voor de werking van het cultureel akkoord respecteert.
 Beide criteria evenwel met het voorbehoud dat de nodige kredieten voorhanden zijn.
4. Wat het antwoord op de vierde vraag betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de tweede vraag.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

2. Vraag van de heer K. Poma tot de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over het in gebreke blijven van de Regie der Posterijen in verband met het niet of laattijdig bestellen van de stukken van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Poma tot de Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over het in gebreke blijven van de Regie der Posterijen in verband met het niet of laattijdig bestellen van de stukken van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap. De heer Poma heeft het woord.

DE HEER K. POMA (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, de stukken van de Cultuurraad worden aan de leden soms niet, soms laattijdig besteld. Daar dit tijdens het jaar 1977- 1978 herhaaldelijk voorkam, kan men moeilijk spreken van een toeval of een nalatigheid.

Persoonlijk heb ik deze toestand meermaals aangeklaagd, de laatste maal op 6 juni jongstleden.

In verband met de openbare vergadering van 6 juni jongstleden, tijdens welke de belangrijke begroting van Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978, de begrotingsaanpassing 1977 en het ontwerp van decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk aan de orde stonden, moesten de werkzaamheden beginnen zonder dat de leden de nodige stukken hadden ontvangen.

De Voorzitter van de Cultuurraad verklaarde nochtans dat de stukken in kwestie op vrijdag 2 juni omstreeks 24 uur werden afgegeven bij Brussel X, met de nodige aanwijzingen omtrent de aard van de zending. Maar gelet op het uur van de aflevering, het bij Brussel X toegepaste ploegenstelsel, de beperkte weekeind-bezetting in mankracht en de gekende nalatigheid van bedoeld sorteercentrum, werd de zending zo laattijdig verwerkt dat voornoemde parlementaire stukken ofwel ten vroegste op 6 juni besteld werden, ofwel helemaal niet besteld werden op die datum.

Daar het hier ging om prioritaire parlementaire correspondentie, is deze toestand onaanvaardbaar. Ik hoop dat de Minister zal bewijzen dat het hier niet om een sabotage van de werkzaamheden van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap ging.

DE VOORZITTER : Het woord is aan de Minister van Nationale Opvoeding die zal antwoorden in naam van zijn collega van Posterijen, Telegrafie en Telefonie, verhinderd wegens ziekte.

DE HEER J. RAMAEKERS, Minister van Nationale Opvoeding (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ingevolge vroegere klachten van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap werd een speciale procedure uitgewerkt die moet toelaten vertraging in de verzending van de briefwisseling uit te sluiten.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

3. Vraag van de heer H. Vanderpoorten tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen.

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vanderpoorten tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen. De heer Vanderpoorten heeft het woord.

DE HEER H. VANDERPOORTEN (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, in verband met de toepassing van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen, zou ik van mevrouw de Minister willen vernemen of :

1. gesplitste federaties nationale competities of kampioenschappen mogen organiseren en, zo ja, wie de organisatie op zich moet nemen ;
2. atleten die tot een gesplitste federatie behoren, aan nationale competities of kampioenschappen mogen deelnemen en, zo ja, wie de organisatie dan op zich zal nemen.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de landelijk georganiseerde sportverenigingen in toepassing van het decreet van 2 maart 1977 zijn bevoegd voor de organisatie van competities of kampioenschappen binnen de Nederlandse cultuurgemeenschap.

Voor de organisatie van nationale competities of kampioenschappen staat het alle landelijk georganiseerde sportverenigingen of gesplitste federaties vrij een overkoepelend orgaan op te richten in samenwerking met de landelijk georganiseerde sportverenigingen uit de Franse cultuurgemeenschap.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

4. **Vraag van de heer G. Van In tot de Minister van Buitenlandse Zaken, de Minister van Nationale Opvoeding en de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het cultureel akkoord met de Socialistische Republiek Tsjechoslowakije**

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In tot de Minister van Buitenlandse Zaken, de Minister van

Nationale Opvoeding en de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het cultureel akkoord met de Socialistische Republiek Tsjechoslowakije.

De heer Van In heeft het woord.

DE HEER G. VAN IN (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, op vrijdag 16 juni 1978 werd te Brussel het nieuwe protocol ondertekend voor een programma van onderwijs-, culturele en wetenschappelijke uitwisselingen tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Socialistische Republiek Tsjechoslowakije, dit voor de jaren 1979-1980.

De voortzetting en vernieuwing van culturele akkoorden is een goede zaak.

Na de goedkeuring en publicatie van de wet van 20 januari 1978 houdende organisatie van de vormen van internationale culturele samenwerking in toepassing van artikel 59bis, § 2, van de Grondwet, vragen wij ons nochtans af of dergelijke vernieuwing zo maar to stand kan komen zonder inspraak van de cultuurgemeenschappen.

De bedoelde wet bepaalt dat instemming met de verdragen of akkoorden betreffende de culturele samenwerking wordt verleend door de Cultuurraad.

Graag vernamen wij daarom van de geachte Ministers waarom de Cultuurraad niet werd betrokken bij de voorbereiding van dit nieuwe protocol, zoals dat reeds voor andere culturele akkoorden het geval is geweest.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden, die mede namens de Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister van Nationale Opvoeding zal antwoorden op de mondelinge vraag van de heer Van In betreffende het programma van het cultureel akkoord met Tsjechoslowakije, heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op zijn vraag kan ik, mede namens mijn collega van Buitenlandse Zaken en Nationale Opvoeding, aan de heer Van In het volgende meedelen :

Op 16 juni 1978 werd door de Gemengde Commissie het werkprogramma voor 1979-1980 vastgelegd ter uitvoering van het tussen België en Tsjechoslowakije geldend cultureel akkoord.

Het gaat hier dus niet over een nieuw akkoord noch om hernieuwing of aanpassing van het cultureel akkoord met Tsjechoslowakije maar integendeel over het opstellen van het in alle culturele akkoorden voorzien werkprogramma dat, door de gemengde commissies die minstens om de

2 jaren bijeenkomen, wordt vastgelegd.

De wet van 20 januari 1978 houdende organisatie van de vorm van internationale culturele samenwerking in toepassing van art. 59bis § 2 van de Grondwet stipuleert dat de akkoorden door de Cultuurraden dienen te worden goedgekeurd vooraleer ze in België uitwerking zullen hebben. De wet spreekt dus niet over de voorafgaandelijke goedkeuring van de Cultuurraad i.v.m. het opstellen van uitvoeringsprogramma's. Het is uiteraard zo dat in het licht van art. 59bis van de Grondwet de uitvoerende macht bij het voeren van haar buitenlands cultureel beleid inzake de culturele materies rekening dient te houden met de wensen en inzichten van de Cultuurraden.

Ik heb daarop overigens reeds vroeger gewezen in deze Vergadering en gezegd dat het mij voorkwam dat deze dialoog best kon plaats vinden in de geëigende commissie van de Nederlandse Cultuurraad.

Het zal het geachte lid overigens niet ontgaan zijn dat een dergelijke gedachtenwisseling aan de agenda staat van de Commissie buitenlands cultureel beleid van deze Cultuurraad en dat de Commissie zich heeft voorgenomen deze problematiek in het najaar uitvoerig te bespreken.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

5. Vraag van de heer K. Poma tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het BRT-programma «Het dorp bij de stad» uitgezonden naar aanleiding van het Jaar van het Dorp.

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Poma tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het BRT-programma «Het dorp bij de stad» uitgezonden naar aanleiding van het Jaar van het Dorp. De heer Poma heeft het woord.

DE HEER K. POMA (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's ter gelegenheid van het Jaar van het Dorp zonden BRT-1 en BRT-2 o.m. een reeks programma's uit, getiteld «Het dorp bij de stad», die van 3 1 maart tot 20 juni 1978 liepen.

Telkens op vrijdag kwam een andere gemeente uit de omgeving van Brussel aan het woord. Het programma voorzag in een rechtstreekse uitzending op vrijdagmiddag getiteld «Kwintessens» en een vrijdagavondgebeuren, meestal een concert ; op zaterdag kwamen de plaatselijke harmonies en fanfares aan de beurt in «Rond de Kiosk» en op zondag zond de BRT rechtstreeks de eucharistieviering met koor uit, vanuit de plaatselijke kerk. Een kosteloze brochure bezorgd in de brievenbus van alle inwoners uit de aan bod komende ge-

meenten, 14 in totaal, herinnerde hen aan de 4 activiteiten georganiseerd door de BRT ter gelegenheid van het Jaar van het Dorp.

Is het mevrouw de Minister niet opgevallen dat de zondagsactiviteit zich uitsluitend tot één enkele filosofische richting richtte ?

Gaat mevrouw de Minister akkoord met dergelijke opvatting over de inhoud van het programma ?

Kan mevrouw de Minister hierover haar opinie mededelen ?

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het is het geachte lid wellicht bekend dat BRT-radio elke zondag een eucharistieviering uitzendt.

Ter gelegenheid van de programmareeks «Dorp bij de stad» werd deze wekelijkse viering uitgezonden vanuit de gemeente waar het programma «Dorp bij de stad» te gast was.

Alleen praktische en organisatorische redenen liggen aan de basis hiervan.

Kan men het de BRT ten kwade duiden dat om praktische redenen deze 14 parochies gedurende deze periode uitgekozen werden boven andere in Vlaanderen, die ook aan bod kunnen komen indien zij aan de technische voorwaarden voor een dergelijke captatie voldoen.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

6. Vraag van de heer G. Van In tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het niet-uitzenden van een internationale klavierwedstrijd door de BRT en de eenzijdigheid van het BRT-zendschema inzake rechtstreekse en integrale uitzendingen.

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over het niet-uitzenden van een internationale klavierwedstrijd door de BRT en de eenzijdigheid van het BRT-zendschema inzake rechtstreekse en integrale uitzendingen.

De heer Van In heeft het woord.

DE HEER G. VAN IN (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, mijn vraag luidt als volgt :

Van ons mediabeleid wordt nogal eens beweerd dat het vaak nivellerend werkt, nivellerend naar beneden dan.

Nu blijkt er onder de muziekliefhebbers in Vlaanderen enige ontstemming te bestaan wegens het feit dat de integrale en directe weergave van een recente internationale wedstrijd voor klavier niet door BRT/N maar wèl door BRT/F werd verzekerd. Menig muziekliefhebber in Vlaanderen was aldus verplicht op het Franstalig net af te stemmen.

Mogen we vernemen waarom de BRT naliet een integrale en directe weergave van bedoelde wedstrijd te verzorgen ?

Moet niet worden geconstateerd dat het zendschema van de BRT inzake directe en integrale uitzendingen nogal aan de eenzijdige kant is en wat zal of kan daaraan worden veranderd ?

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de BRT-radio heeft de Koningin Elisabethwedstrijd voor piano integraal rechtstreeks uitgezonden met een commentaar dat algemeen geapprecieerd werd.

De TV had vooraf gepland elke dag van de finale één uur uit te zenden. Dat is ook zo gebeurd. De laatste dag werd van 23.37 u. tot 02.02 uitgezonden.

Daarenboven werd vooraf twee keer 30 minuten uitgezonden ter situering van de wedstrijd o.m. in gesprekken met vroegere Belgische laureaten.

Op zondag 4 juni werden in Confrontatie de Vlaamse laureaten Silvia Traey en Robert Grosloot geïnterviewd. Het gesprek, dat één uur duurde, werd afgewisseld met fragmenten uit hun optreden.

Wanneer de BRT ook op zaterdag over een tweede programma zal beschikken, kan de aandacht voor de Koningin Elisabethwedstrijd nog ruimer worden. Het zal dan gemakkelijker zijn de finale van de wedstrijd integraal rechtstreeks uit te zenden.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

7. Vraag van de heer G. Van In tot de Ministér van Verkeerswezen over het toerismebeleid in het algemeen en meer bepaald inzake kampeerterreinen en kampeerverblijven.

DE VOORZITTER : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In tot de Minister van Verkeerswezen over het toerismebeleid in het algemeen en meer bepaald inzake kampeerterreinen en kampeerverblijven.

De heer Van In heeft het woord.

DE HEER G. VAN IN (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, aan de vooravond van het toeristisch seizoen wens ik volgende vragen te stellen :

Terwijl het toeristisch seizoen 1978 reeds volop aan de gang is, moeten we eens te meer constateren dat in deze Vergadering nauwelijks aandacht werd geschonken aan een van 's lands voornaamste inkomstenbronnen, dat men aanvaardt het debat over het toerismebeleid buiten de exclusieve bevoegdheidssfeer van déze Vergadering te voeren en zelfs dat de verantwoordelijke bewindsman nalaat déze Vergadering in te lichten over zijn inzichten op het stuk van toerisme. De infrastructurele aspecten van het toerismebeleid blijven deze Vergadering ten andere volkomen vreemd.

Aldus blijven de moeilijkheden omtrent de situering, de inrichting en de uitbating van b.v. de kampeerterreinen duren. Het hoeft wel niet te worden herhaald dat deze moeilijkheden bij uitstek aan onze kust rijzen.

Mogen we vernemen :

1. in het algemeen : wanneer de Cultuurraad in de gelegenheid zal worden gesteld over àlle aspecten van het toerismebeleid van gedachten te wisselen en kennis te krijgen van althans enig ontwerp van decreet in deze materie ;
2. in het bijzonder : of er ten spoedigste initiatieven mogen worden verwacht om enige duidelijkheid te krijgen bij de situering, de inrichting en de uitbating van kampeerterreinen en kampeerverblijven ?

DE VOORZITTER : De Minister van Verkeerswezen heeft het woord.

DE HEER J. CHABERT, Minister van Verkeerswezen (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, op 31 januari 1975 heb ik bij de Cultuurraad voor de Nederlandstalige Cultuurgemeenschap een beleidsnota inzake toerisme ingediend die aanleiding gegeven heeft tot een uitvoerig en positief debat in deze Vergadering.

De fundamentele opties vervat in deze nota zijn essentieel dezelfde gebleven.

Mochten de leden van de Cultuurraad van oordeel zijn dat een nieuw debat over deze materie moet plaats vinden dan zal ik mij graag ter beschikking stellen om voor alle aspecten van het toeristisch beleid opnieuw van gedachten te wisselen.

Concreet vraagt de heer Van In «of er ten spoedigste initiatieven mogen worden verwacht om enige duidelijkheid te krijgen bij de situering, de inrichting en de uitbating van kampeerterreinen en kampeerverblijven».

Ik heb herhaaldelijk mijn inzicht te kennen gegeven het kampeerwezen, inzonderheid aan de

kust, te saneren door over te gaan tot het oprichten van ongeveer 1.000 nieuwe kampeerplaatsen per jaar.

Ik wens vooraf duidelijk te stellen dat een onderscheid dient gemaakt te worden tussen kampeerterreinen en de door het geachte lid aangehaalde kampeerverblijven (waarschijnlijk worden weekendverblijfplaatsen bedoeld).

Wie een kampeerterrein wil uitbaten moet overeenkomstig het bepaalde in het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 (genomen ter uitvoering van de wet van 30 april) een kampeervergunning aanvragen bij het College van Burgemeester en Schepenen. In de genoemde reglementering zijn alle voorwaarden voor het inrichten en exploiteren van een camping opgenomen. De situering van een kampeerterrein is afhankelijk van de bestemmingen die vastgelegd zijn in de gewestplannen. De reglementering over de weekendverblijfparken (koninklijke besluiten van 30 oktober 1973 en 31 december 1975) ressorteert onder de bevoegdheid van de heer Staatssecretaris voor de Ruimtelijke Ordening.

Het valt niet te ontkennen dat er aan de kust een tekort aan kampeergelegenheid bestaat. Om dit te verhelpen werd het initiatief genomen om, in samenwerking met een aantal erkende verenigingen, nieuwe kampeerterreinen aan te leggen, waarvan wordt verwacht dat zij het kampeertoerisme niet alleen kwantitatief maar ook kwalitatief ten goede zullen komen.

Ik had het voorrecht onlangs de Info-Camping te Nieuwpoort in te huldigen die met ingang van 1 juli 850 kampeerplaatsen ter beschikking stelt.

Een terrein van ongeveer 50 hectaren werd aangekocht te Middelkerke-Westende en onderhandelingen worden gevoerd met vijf erkende verenigingen voor het uitbaten van dit kampeerterrein dat over ongeveer 1.750 plaatsen zal beschikken. Voor beide bovenstaande verwezenlijkingen heeft de Staat grond aangekocht, de last van de infrastructuur gedragen en bovendien een toelage ten belope van 60 % voor de superstructuurwerken verleend.

In Gent en Geraardsbergen werd overeenkomstig het koninklijk besluit van 14 februari 1967 (toeristische uitrusting) de aanleg van kampeerterreinen gesubsidieerd. Op andere plaatsen, o.a. Heusden-Zolder, Oudenaarde en Knokke-Heist, staat de steun voor de inrichting van kampeerterreinen op het programma.

Op deze wijze hoop ik mijn inzichten te verwezenlijken, nl. het kampeerwezen te saneren en terzelfder tijd het aantal kampeerplaatsen met ongeveer 1.000 per jaar te vermeerderen.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende maatregelen tot samenwerking onder de Antwerpse universitaire instellingen — 100 (1977-1978) - Nrs. 1 en 2.

Algemene bespreking

DE VOORZITTER : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende maatregelen tot samenwerking onder de Antwerpse universitaire instellingen. De algemene bespreking is geopend. De heer Swaelen, verslaggever, heeft het woord.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, leden van de Regering, waarde collega's, mijn tussenkomst kan bijzonder kort zijn aangezien hetgeen door de technische werkgroep ter voorbereiding van deze wetgeving werd gepresteerd zo omstandig en nauwkeurig is dat er zelfs in het verslag van uw parlementaire commissie weinig diende te worden toegevoegd.

De wet van 7 april 1971, waarbij de Universitaire Instelling Antwerpen werd opgericht, ontstond uit een akkoord dat werd afgesloten tussen de vier politieke partijen die in Antwerpen bestaan. Deze wet vormde een typisch Antwerpse compromisoplossing voor de fundamentele verzuchting naar een volwaardig en volledig uitgebouwd universitair onderwijs te Antwerpen. De hoeksteen van de wet werd gevormd door de samenwerking tussen het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen en de Universitaire Faculteit Sint-Ignatius enerzijds en de nieuw opgerichte Universitaire Instelling Antwerpen anderzijds. Deze samenwerking tussen de drie Antwerpse universitaire instellingen treedt vandaag, door dit ontwerp van decreet, in een tweede fase.

De hele tekst van het ontwerp kan inderdaad worden samengevat als een opsomming van al de domeinen waar een inniger samenwerking tussen de drie Antwerpse universitaire instellingen wordt ingeluid.

Sommigen beweren dat, bij de lectuur van dit decreet, de indruk zou kunnen ontstaan dat het hier gaat om een louter organisatorische, administratieve, logistieke samenwerking tussen de drie instellingen. Het is inderdaad juist dat de gekozen weg voor de verdere samenwerking tussen de drie universitaire instellingen hoofdzakelijk een weg is die loopt langs de praktische samenwerking op organisatorisch en administratief gebied. Nochtans is het belangrijk te onderstrepen dat de samenwerking veel verder gaat en ook slaat op zuiver academische terreinen waar de grondslag kan worden gelegd voor een verdere fase die er naar we hopen, ook zal komen.

Ik vestig heel in het bijzonder de aandacht op het feit dat er door dit ontwerp van decreet ook een onderlinge vertegenwoordiging zal bestaan in de

organen van beheer van de verschillende Antwerpse instellingen, zodat de beslissingen die in deze beheersorganen worden getroffen beter gekend zijn door de andere instellingen.

Tevens wil ik de nadruk leggen op het feit dat er door dit decreet een vertegenwoordiging van de ene universitaire instelling niet alleen in de beheersorganen maar ook in de faculteitsraden van de andere instellingen wordt gevestigd.

Daarenboven is het mogelijk dat de taken van het onderwijzend personeel en van het wetenschappelijk personeel ook kunnen worden samengevoegd in de drie instellingen.

Tevens kan ook een regeling worden onderzocht om het wetenschappelijk onderzoek in de drie instellingen te coördineren. Bovendien is voorzien dat er voor bepaalde aangelegenheden, ook op academisch gebied, een gemeenschappelijke vertegenwoordiging van de Antwerpse instellingen naar buiten uit georganiseerd zal worden.

Dames en heren, de samenwerking tussen de Antwerpse universitaire instellingen is hiermee in een nieuwe fase getreden. Wij hopen dat er, door de instrumenten die wij vandaag scheppen, een nieuwe mogelijkheid ontstaat om het vertrouwen en de toenadering tussen deze instellingen verder te bevorderen.

Ik wil niet eindigen zonder, namens de leden van de commissie alsook op nadrukkelijk verzoek van de heer Minister van Nationale Opvoeding, onze dank uit te spreken voor alle personen die het mogelijk hebben gemaakt het zogenaamde akkoord Kinsbergen II, dat aan de basis ligt van het huidige decreet, tot stand te brengen.

Wij wensen in hoofdzaak onze dank uit te spreken aan het adres van de heer gouverneur Kinsbergen en van de zogenaamde Antwerpse «Wijzen» — de drie Antwerpse staatsministers, de heren Segers, Van Eynde en Grootjans — en van volksvertegenwoordiger Schiltz die als het ware de peters zijn van het aldus ontstane akkoord. Wij danken ook de Ministers De Croo en Ramaekers, evenals hun naaste medewerkers en de leden van de technische werkgroep die de teksten redigeerden. Ik wens er de nadruk op te leggen dat dit akkoord de volledige goedkeuring wegdraagt, niet alleen van de vertegenwoordigers van de vier Antwerpse politieke partijen, maar ook — en dat is zeer belangrijk voor de geest van deze wet — van de verantwoordelijke beheersorganen van elk van de drie Antwerpse universitaire instellingen.

Het is dus een decreet dat niet wordt opgelegd van bovenuit, maar een wetgeving die ontstaan is uit een akkoord aan de basis, in de universiteit Antwerpen. (*Applaus op de banken van de meerderheid*)

DE VOORZITTER : Ik dank de verslaggever en ik geef het woord aan de heer Grootjans.

DE HEER F. GROOTJANS (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, u zal het mij waarschijnlijk niet ten kwade duiden wanneer ik u, als één van de peters, kom zeggen dat ik het een bijzonder mooi kind vind. Dit betekent met andere woorden dat onze fractie graag haar instemming zal betuigen met dit ontwerp van decreet.

Mijn politieke vrienden hebben trouwens steeds de samenwerking tussen de universitaire gemeenschappen gesteund. U zal zich herinneren dat in een eerste fase, die met succes is bekroond geworden, men deze samenwerking op Antwerps niveau realistisch heeft willen aanpakken.

Ik weet dat er in het begin nogal wat scepticisme aanwezig was en men buiten Antwerpen nooit erg heeft geloofd dat dit mogelijk zou zijn. Maar, wij hebben in Antwerpen zo van die ogenblikken waarop wij onszelf overtreffen, dit gezegd zijnde met de klassieke Antwerpse bescheidenheid. (*Gelach*)

DE HEER J. VAN ELEWYCK : Voor zover dit mogelijk is.

DE HEER F. GROOTJANS : Op mijn beurt zou ik van deze gelegenheid gebruik willen maken om vooreerst hulde te brengen aan de Minister die dit decreet in de Cultuurraad heeft willen brengen.

Hij zal het mij niet kwalijk nemen wanneer ik daar zijn voorganger bij betrek die, bij de voorbereiding van dit decreet, ook heel wat verdienstelijk werk heeft verzet. Mijn dank gaat ook naar gouverneur Kinsbergen en tenslotte naar de vier topfiguren die bij de oprichting en de opbouw van deze universitaire instelling op zulke uitmuntende wijze een bijzonder moeilijke en kiese taak hebben volbracht.

Men heeft het geluk gehad vier mensen te vinden die aan deze wil tot samenwerking gestalte hebben kunnen geven. Zij vooral verdienen dus vandaag een bijzonder woord van waardering.

Als de Cultuurraad dit decreet goedkeurt, en alles wijst erop, dan gaan wij nu de tweede fase in ; een tweede fase die wij beschouwen als een nieuwe stap in de richting van de uiteindelijke smelting van deze drie Antwerpse universitaire entiteiten. Wij blijven nog altijd dromen van die éne grote Antwerpse universiteit.

Ik denk trouwens dat men hiermee niets anders doet dan het verlangen van de studerende jongeren verklanken.

Het is duidelijk, collega's, dat wij die smelting niet willen opdringen. Deze smelting moet worden aanvaard door de verschillende onderdelen. Het moet iets zijn dat groeit uit een positieve ervaring.

Onze **betrachting** zal altijd blijven : een levensecht onderwijs te organiseren en onder meer bedoelen

wij daarmee de afbraak van de levensbeschouwelijke getto-structuren die in onze onderwijswereld, naar onze mening althans, niet thuishoren. Op universitair niveau pleiten wij ook met nadruk voor eerbied voor de intellectuele vrijheid die in het universitair milieu, meer dan elders, moet aanwezig zijn.

Voor ons, dat hebt u intussen reeds begrepen, is de universitaire instelling Antwerpen de aanloop naar een pluralistische universiteit.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, tot besluit wil ik nog deze bedenking maken. Ik heb de indruk dat de jongste tijd de samenwerking tussen de onderwijsnetten niet meer zo vlot vordert. Ik zou zelfs durven zeggen dat wij op dat stuk een stilstand beleven, behalve dan in het universitair onderwijs. Onlangs nog keurde de Cultuurraad een decreet goed dat in de oprichting van een Vlaamse inter-universitaire raad voorzag. Ook vandaag wordt op dat vlak weer een belangrijke stap voorwaarts gezet. Wij willen dat doen via de weg van de geleidelijkheid. Onze verwachting is dat het Antwerpse voorbeeld in de toekomst inspirerend zal kunnen werken voor alle andere universiteiten in het Vlaamse land. (*Applaus op alle banken*)

DE VOORZITTER : De heer Kuijpers heeft het woord.

DE HEER W. KUIJPERS (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, geachte Vergadering, door al de sprekers wordt de tweede fase van de koepeluitbouw van de universitaire instellingen te Antwerpen toegejuicht. Doch wanneer wij het hele decreet onderzoeken mogen wij wel zeggen, in tegenstrijd met de woorden van de heer Swaelen en de heer Grootjans, dat het geen onmiddellijke weerslag zal hebben op het academisch vlak. Het is wel een wens die in één van de artikelen gesloten is, maar geen opdracht ! Het dekreet kan leiden tot het opzetten van een vrij ingewikkelde procedure om een soort administratieve suprastructuur uit te bouwen. Op dit ogenblik weet men nog niet hoe die samenwerking precies zal verlopen. Wij hopen ook dat er een besparingsmechanisme uit zal volgen, maar het hele decreet is op dat stuk vrij oppervlakkig.

Bij de filosofie van het decreet werd meer gedacht aan een machtsevenwicht dan aan een eigenlijk vernieuwend universitair beleid. Het koepelorganisme zou uit 18 leden bestaan : 9 leden moeten behoren tot de niet-katholieke denkrichting en 9 tot de katholieke denkrichting ! Dergelijk *equilibrisme* heeft weinig te maken met een pluralistisch opzet en heeft weinig te maken met het realiseren van wat in de memorie van toelichting van het VLIR-decreet werd aangegeven.

Dit beheersorgaan getuigt van weinig geloof én in

de eigen overtuiging, én de toekomst. Het is eerder een vastroesten van structuren. Wij krijgen met dit decreet geen aansluiting bij ons maatschappijbeeld.

Ik wil dit toelichten aan de hand van artikel 17. Hierin lezen wij dat slechts een commissie ad hoc «voor de studie van academische vraagstukken en het geven van studie-opdrachten aan deze commissies» kan worden ingesteld. Wij zullen dus moeten wachten op de toekomst. Wij kunnen misschien gebruik maken van de voorgenomen crisiswet om de sociale betoelaging tussen het hoger niet-universitair en het universitair onderwijs op gelijk niveau te brengen. Ik meen dat dergelijke maatregelen, binnen ieder universitair verzorgingsgebied, van verder reikende invloed zullen zijn dan het decreet dat voorligt. (*Applaus op alle banken*)

DE VOORZITTER : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*). Aangezien niemand meer het woord vraagt verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende maatregelen tot samenwerking onder de Antwerpse universitaire instellingen.

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet is toepasselijk op

- het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen hierna aangeduid als «het RUCA» ;
 - De universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen, hierna aangeduid als «de UFSIA» ;
 - De Universitaire Instelling Antwerpen, hierna aangeduid als «de UIA».
- Het RUCA, UFSIA en de UIA worden hierna de Antwerpse universitaire instellingen genoemd.

— *Aangenomen*

Art. 2

Universiteit Antwerpen is de benaming waarmede de Antwerpse universitaire instellingen tezamen worden aangeduid.

Ook elk van de Antwerpse universitaire instellingen voert, samen met haar naam, deze benaming.

— *Aangenomen*.

Art. 3

§ 1. In het orgaan van beheer van elke Antwerpse universitaire instelling zetelen, met raadgevende stem, twee vertegenwoordigers van de twee andere Antwerpse universitaire instellingen, onder voorwaarde van wederkerigheid en overeenkomstig de modaliteiten bepaald in artikel 8, tweede lid, van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat en in artikel 6, a, van de wet van 7 april 1971 houdende oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen, zoals gewijzigd bij dit decreet.

Deze vertegenwoordigers zijn :

- voor het RUCA : de rector en de vice-rector ;
- voor de UFSIA : de rector en de voorzitter van de algemene vergadering ;
- voor de UIA : de voorzitter en de rector.

§ 2. De in § 1 bedoelde vertegenwoordigers ontvangen de volledige agenda van de vergaderingen alsook alle documenten zoals die aan de andere leden van het orgaan van beheer worden gestuurd.

§ 3. Het orgaan van beheer van elke Antwerpse universitaire instelling kan geldig vergaderen en beslissingen nemen zonder de aanwezigheid van de vertegenwoordigers van de andere Antwerpse universitaire instellingen. Deze vertegenwoordigers worden niet in aanmerking genomen voor het berekenen van het aanwezigheidskworum in het orgaan van beheer ; zij worden in de UIA niet in aanmerking genomen voor de paritaire samenstelling van de raad van beheer.

— *Aangenomen*

Art. 4

§ 1. Vertegenwoordigers uit de overeenstemmende faculteiten en departementen kunnen, op grond van wederkerigheid, met raadgevende stem de vergaderingen van faculteiten en departementen of groepen of gedeelten ervan bijwonen in de andere Antwerpse universitaire instellingen.

§ 2. De in § 1 bedoelde vertegenwoordigers worden door hun faculteit of departement aangeduid ; deze aanduiding wordt aan de goedkeuring van het orgaan van beheer van hun instelling voorgelegd.

§ 3. De in § 1 bedoelde vertegenwoordigers ontvangen de volledige agenda van de vergaderingen alsook alle documenten zoals die aan de leden van de instanties worden gestuurd.

§ 4. De faculteiten en de departementen, of groepen of gedeelten ervan, kunnen geldig vergaderen en beslissingen nemen zonder de aanwezigheid van de in § 1 bedoelde vertegenwoordigers. Deze vertegenwoordigers worden niet in aanmerking genomen voor het berekenen van het aanwezigheidskworum.

— *Aangenomen*.

Art. 5

De Antwerpse universitaire instellingen hebben een gemeenschappelijk orgaan, genoemd : gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen. Dit bureau komt tot stand zodra het voor de eerste maal is samengesteld overeenkomstig artikel 6.

— *Aangenomen*

Hoofdstuk II

Samenstelling van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen

Art. 6

§ 1. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen bestaat uit achttien stemgerechtigde leden en een voorzitter zonder stemrecht.

§ 2. Leden zijn :

- a) de rector en de vice-rector van het RUCA ; de rector en de voorzitter van de Algemene Vergadering van de UFSIA ; de voorzitter en de rector van de UIA ;
- b) uit elke instelling twee personen verkozen onder en door de leden van haar orgaan van beheer ;
- c) uit elke instelling twee personen benoemd door de Koning, op voorstel van de Minister tot wiens bevoegdheid het Nederlandstalig universitair onderwijs behoort, na overleg met de in artikel 18 van de wet van 7 april 1971, houdende oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen, bedoelde commissie van parlementsleden, onder telkens ten minste zes leden van het orgaan van beheer voorgedragen door de onder a) vermelde personen van de betrokken instelling.

Op het totaal van achttien leden dienen er ten minste twee te behoren tot respectievelijk

- het onderwijzend personeel ;
- het wetenschappelijk personeel ;
- het administratief en technisch personeel ;
- de studenten.

Negen leden dienen te behoren tot de katholieke denkrichting en negen tot de niet-katholieke denkrichting.

§ 3. Op voorstel van de Minister tot wiens bevoegdheid het Nederlandstalig universitair onderwijs behoort en na diens overleg met de in artikel 18 van de reeds genoemde wet van 7 april 1971 bedoelde commissie van parlementsleden, benoemt de Koning de voorzitter op voordracht van de in § 2 bedoelde leden.

Het mandaat van voorzitter komt bij beurtregeling toe aan een persoon behorend tot de katholieke of tot de niet-katholieke denkrichting.

Het voorzitterschap is onverenigbaar met het lidmaatschap van een orgaan van beheer in een van de Antwerpse universitaire instellingen.

§ 4. Wanneer de in § 2 bedoelde leden binnen de drie maanden en in ten minste drie bijeenkomsten er niet in slagen een kandidaat voor te dragen zoals in 8 3 bepaald, stelt de Minister tot wiens bevoegdheid het Nederlandstalig universitair onderwijs behoort binnen de twee maanden daaropvolgend, na overleg met de in artikel 18 van de reeds genoemde wet, van 7 april 1971 bedoelde commissie van parlementsleden, een kandidaat voor benoeming aan de Koning voor.

Voor de berekening van de in vorig lid bepaalde termijnen wordt de maand augustus niet in aanmerking genomen.

§ 5. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen duidt onder de in § 2, a vermelde personen een ondervoorzitter aan die tot de andere denkrichting behoort dan deze waartoe de voorzitter behoort.

— *Aangenomen*

Art. 7

§ 1. De in artikel 6, § 2, b en c bedoelde leden hebben een mandaat van vier jaren. Het is steeds hernieuwbaar. Wanneer een lid geen deel meer uitmaakt van het orgaan van beheer van zijn instelling, komt aan zijn mandaat een einde zodra in zijn opvolging, overeenkomstig het in § 2 bepaalde, is voorzien.

§ 2. Wanneer een lid zijn mandaat niet voltooit, wordt in zijn vervanging voorzien door de verkiezing of de benoeming van een opvolger overeenkomstig de in artikel 6, § 2 bepaalde modaliteiten. De opvolger voltooit het mandaat van zijn voorganger.

§ 3. Wanneer een lid tijdelijk verhinderd is zijn mandaat uit te oefenen gedurende vermoedelijk meer dan twee maanden, kan het orgaan van beheer van de instelling waartoe het behoort een tijdelijk plaatsvervanger aanduiden zonder aan de bepalingen van artikel 6, § 2, tweede en derde lid, afbreuk te doen.

— *Aangenomen*

Art. 8

§ 1. Het mandaat van de voorzitter verstrijkt gelijktijdig met dit van de in artikel 6, § 2, c bedoelde leden. De uittredende voorzitter blijft evenwel in functie tot een nieuwe voorzitter is benoemd. Zijn mandaat is ten vroegste hernieuwbaar na het verstrijken van het mandaat van laatsgenoemde.

§ 2. Wanneer de voorzitter zijn mandaat niet voltooit, wordt in zijn vervanging voorzien door de benoeming van een opvolger overeenkomstig de in artikel 6, §§ 3 en 4 bepaalde modaliteiten. De opvolger behoort tot dezelfde denkrichting waar-

toe zijn voorganger behoort. Hij voltooit diens mandaat.

§ 3. De Koning bepaalt de wedde van de voorzitter in de weddeschaal van de gewone hoogleraren en, indien de voorzitter verklaart een andere bezoldigde activiteit uit te oefenen die een groot gedeelte van zijn tijd in beslag neemt, in deze van de buitengewone hoogleraren.

Hij geniet bovendien een toelage gelijk aan die van de rectoren van de rijksuniversiteiten.

De mobiliteitsregeling die geldt ten opzichte van de wedden van het Rijkspersoneel is eveneens van toepassing op vermelde wedde en toelage.

§ 4. De bepalingen van artikel 17 van de wet van 7 april 1971 houdende oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen zijn van toepassing op de voorzitter. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen duidt onder de Antwerpse universitaire instellingen de administrerende instelling van de voorzitter aan.

— *Aangenomen*

Hoofdstuk III

Bevoegdheden van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen

Afdeling I Beslissingsbevoegdheid

Art. 9

Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen, in afwijking van de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende het universitair onderwijs van het Rijk, voegt de opdrachten door een zelfde persoon uitgeoefend in meer dan één van de Antwerpse universitaire instellingen samen.

Het gemeenschappelijk bureau stelt de regels vast voor :

- a) de samenvoeging van opdrachten ;
 - b) de financiële verrekening onder de administrerende en de ontvangende Antwerpse universitaire instellingen ;
 - c) de aanrekening op de omringingscoëfficiënt en op het personeelsbestand van de betrokken Antwerpse universitaire instellingen ;
 - d) de overgang van personeelsleden met samengevoegde opdracht naar een andere Antwerpse universitaire instelling. Zulke overgang geldt voor een periode van ten minste vijf jaar ;
 - e) het adviseren over de loopbaan van personeelsleden met samengevoegde opdracht.
- Deze reglementering wordt aan de goedkeuring van de Koning voorgelegd.

— *Aangenomen*

Art. 10

Op advies van de betrokken faculteiten of departementen, stelt het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen de aanvullende modaliteiten van de in artikel 4 bedoelde vertegenwoordiging vast.

— *Aangenomen*

Art. 11

Voor de aangelegenheden en binnen de grenzen in de artikelen 12 tot 17 bepaald, kunnen de Antwerpse universitaire instellingen, in afwijking van de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende het universitair onderwijs, bij te sluiten overeenkomsten, aan het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen beslissingsbevoegdheid overdragen.

De overdracht van beslissingsbevoegdheid kan bij opeenvolgende overeenkomsten geschieden. Ze is enkel herroepbaar bij overeenkomst van de drie Antwerpse universitaire instellingen.

Genoemde overeenkomsten gesloten door de drie Antwerpse universitaire instellingen worden aan de goedkeuring van de Koning voorgelegd.

— *Aangenomen*

Art. 12

Tot de in artikel 11 bedoelde aangelegenheden behoort het aanduiden van de persoon die bij wetenschappelijke instellingen de Universiteit Antwerpen vertegenwoordigt.

Deze vertegenwoordiger wordt onder de rectoren van de Antwerpse universitaire instellingen aangeduid voor de duur en overeenkomstig de modaliteiten door het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen bepaald.

Hij vertolkt de zienswijze van de Antwerpse universitaire instellingen en doet tegenover genoemd gemeenschappelijk bureau verantwoording over het vervullen van zijn opdracht.

— *Aangenomen*

Art. 13

Tot de in artikel 11 bedoelde aangelegenheden behoort :

- 1° het oprichten, het verwerven om niet of tegen betaling, het verkopen, het hypothekeren en het in huur of gebruik nemen van onroerende goederen met een aan de drie of aan twee Antwerpse universitaire instellingen gemeenschappelijke bestemming ;
- 2° het beheren van de onder 1° vermelde onroerende goederen alsook van de onroerende goederen of gedeelten ervan toebehorend aan één Antwerpse universitaire instelling wanneer

en *inzover* ze bij overeenkomst een aan de drie of aan twee Antwerpse universitaire instellingen gemeenschappelijke bestemming hebben gekregen ;

- 3° het programmeren en het bepalen van de plaatsing van elk door een Antwerpse universitaire instelling te verwerven of op te richten gebouw.

— *Aangenomen*

Art. 14

Tot de in artikel 11 bedoelde aangelegenheden behoren de financiële verrichtingen van de Antwerpse universitaire instellingen.

De in het eerste lid bedoelde financiële verrichtingen dienen in ruime zin te worden begrepen ; ze omvatten :

- a) het doen van vastleggingen en van betalingen ;
- b) het opvolgen van de begroting ;
- c) het sluiten van overeenkomsten voor aanneming van diensten en leveringen, met inbegrip van het bepalen van de vorm waarin de aanneming gebeurt, het vaststellen van de lijst van de te raadplegen aannemers, het aanduiden van de personen die bevoegd zijn om kennis te nemen van de prijsaanbiedingen. Wat de onroerende goederen betreft wordt deze bevoegdheid binnen de perken van het in artikel 13 bepaalde uitgeoefend.

Het vaststellen van de begroting van elke Antwerpse universitaire instelling behoort niet tot de in het eerste lid bedoelde financiële verrichtingen.

— *Aangenomen*

Art. 15

Tot de in artikel 11 bedoelde aangelegenheden behoort de personeelsadministratie zonder dat hierbij aan de statutaire rechten van de personeelsleden van elke Antwerpse instelling afbreuk wordt gedaan.

De in het eerste lid bedoelde personeelsadministratie dient in ruime zin te worden begrepen ; ze omvat :

- a) de loonadministratie, met inbegrip van wat het vakantiegeld, de sociale vergoedingen en toelagen betreft ;
- b) het harmoniseren van loopbaanmogelijkheden, van beroepsvervolmaking en van andere elementen van personeelsbeleid ;
- c) het organiseren van de aanwervings- en loopbaanexamens voor het administratief en technisch personeel, daarin begrepen het samenstellen van examencommissies, waarvan personeels- of syndicale afgevaardigden als waarnemers blijven deel uitmaken ;
- d) de arbeidsgeneeskunde ;
- e) de veiligheid en hygiëne ten behoeve van de Antwerpse universitaire instellingen.

De beslissingen tot aanwerving, de benoemingen en de bevorderingen behoren niet tot de in het eerste lid bedoelde personeelsadministratie.

— *Aangenomen*

Art. 16

Tot de in artikel 11 bedoelde aangelegenheden behoort het organiseren van een gemeenschappelijke bibliotheekcentrale ten behoeven van de Antwerpse universitaire instellingen alsook het nemen van maatregelen om het onderling gebruik van de bibliotheekcollecties van genoemde instellingen te bevorderen.

— *Aangenomen*

Art. 17

Tot de in artikel 11 bedoelde aangelegenheden behoren :

- 1° de informatica, inzonderheid wat betreft het harmoniseren en het rationaliseren van de bestaande en de te verwerven aan te wenden middelen ;
- 2° het oprichten van commissies ad hoc voor de studie van academische vraagstukken en het geven van studie-opdrachten aan deze commissies ;
- 3° de studie van rechtskundige problemen ;
- 4° het afsluiten en beheren van verzekeringen ;
- 5° de voorlichting omtrent Universiteit Antwerpen ;
- 6° de immatriculatie van de studenten, met dien verstande dat de inschrijving op de rol in elk van de instellingen gebeurt ;
- 7° het medisch toezicht van de studenten ;
- 8° de studentensport, in zover ze betreft het gezamenlijk sportoptreden, het aanvullend gebruik van de bestaande accommodatie, het programmeren en bepalen van de plaatsing van door elk van de Antwerpse universitaire instellingen te verwerven sportaccommodatie.

— *Aangenomen*

Art. 18

De Antwerpse universitaire instellingen kunnen, binnen de grenzen van de wettelijke en reglementaire bepalingen, de beslissingsbevoegdheid van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen tot andere dan de in artikelen 9 tot 17 bedoelde aangelegenheden uitbreiden.

Daartoe sluiten de drie Antwerpse universitaire instellingen overeenkomsten die aan de goedkeuring van de Koning worden voorgelegd.

— *Aangenomen*

Art. 19

§ 1. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen kan voor de in artikelen 12 tot 17 en

voor de krachtens artikel 18 bepaalde aangelegenheden diensten van één of meer Antwerpse universitaire instellingen belasten met taken ten behoeve van de andere Antwerpse universitaire instellingen in zover zulks noodzakelijk is voor de voorbereiding en de uitvoering van beslissingen in verband met overgedragen bevoegdheden. Het kan ook daartoe gemeenschappelijke diensten oprichten.

§ 2. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen beheert de in § 1, tweede lid bedoelde gemeenschappelijke diensten en duidt de persoon of personen aan belast met de dagelijkse leiding van deze diensten.

§ 3. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen kan raadgevende commissies oprichten en samenstellen voor alle aangelegenheden die ze voor de drie of twee Antwerpse universitaire instellingen van belang acht.

— *Aangenomen*

Afdeling II Adviesbevoegdheid

Art. 20

§ 1. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen brengt advies uit en doet voorstellen betreffende alle aangelegenheden die de drie of twee Antwerpse universitaire instellingen aanbelangen.

§ 2. Geen overeenkomst kan door de drie of twee Antwerpse universitaire instellingen onderling worden gesloten dan na advies van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen.

— *Aangenomen*

Hoofdstuk IV Werking van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen

Art. 21

§ 1. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen kan slechts dan geldig vergaderen indien van elke Antwerpse universitaire instelling ten minste drie leden aanwezig zijn.

§ 2. De administrateur van het RUCA, de algemeen administratief directeur van de UFSIA en de vaste secretaris van de UIA wonen de vergadering bij.

§ 3. Voor het nemen van een beslissing en voor het geven van een advies is een meerderheid van ten minste drie vierde van de geldig uitgebrachte stemmen vereist. Blanco-stemmen en onthoudingen worden niet in aanmerking genomen.

§ 4. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen brengt bij de organen van beheer van de Antwerpse universitaire instellingen verslag uit over elke vergadering.

§ 5. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen stelt zijn huishoudelijk reglement vast. Het behelst onder meer de procedure voor de voordracht van de kandidaat-voorzitter zoals bepaald in artikel 6, §§ 3 en 4. Het behelst tevens de procedure voor de aanduiding van de ondervoorzitter.

— *Aangenomen*

Art. 22

§ 1. De voorzitter zit de vergaderingen van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen voor.

§ 2. De voorzitter heeft de leiding van de in artikel 19, § 1, tweede lid, bedoelde gemeenschappelijke diensten. Hij wordt daarin bijgestaan door de administrateur van het RUCA, de algemeen administratief directeur van de UFSIA en de vaste secretaris van de UIA.

§ 3. De in § 2 bedoelde personen waken, in college, over de uitvoering van de beslissingen door het gemeenschappelijk bureau genomen.

Ze zorgen, samen met de secretaris, voor het voorafgaand onderzoek van de punten die aan het gemeenschappelijk bureau worden voorgelegd.

Voor de punten van academische aard en voor de studentenaangelegenheden worden eveneens de rectoren van de Antwerpse universitaire instellingen geraadpleegd.

§ 4. Ter uitvoering van de beslissingen genomen door het gemeenschappelijk bureau is de voorzitter gemachtigd om verbintenissen aan te gaan en de Universiteit Antwerpen te vertegenwoordigen, zonder daarbij afbreuk te doen aan het in artikel 12 bepaalde.

— *Aangenomen*

Art. 23

De ondervoorzitter vervangt de voorzitter wanneer deze verhinderd is of op diens verzoek. Wanneer hij de vergaderingen van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen voorziet behoudt hij, als lid van dit bureau, zijn stemrecht.

— *Aangenomen*

Art. 24

§ 1. Het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen stelt onder de leden van het directiepersoneel van de Antwerpse universitaire instellingen een secretaris aan.

§ 2. De secretaris is inzonderheid belast met het voorbereiden van de beleidsdocumenten, het opstellen van de notulen van de vergadering, de notificatie van de beslissingen, het bijhouden van de stand van de werkzaamheden en het opstellen van het jaarlijks verslag.

— *Aangenomen*

Hoofdstuk V Financiële bepalingen en controle

Art. 25

§ 1. De Antwerpse universitaire instellingen kunnen voor het bekostigen van de uitgaven voortvloeiend uit de toepassing van dit decreet een gedeelte van hun kredieten overdragen naar het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen. De wettelijke bestemming van de kredieten moet daarbij worden geëerbiedigd.

§ 2. Voor het administratief, boekhoudkundig, budgettair en financieel beheer van het gemeenschappelijk bureau en van de in artikel 19, § 1, tweede lid, bedoelde diensten gelden dezelfde regels als voor de universitaire instellingen van het Rijk.

§ 3. De financiële lasten van het gemeenschappelijk bureau en van de in artikel 19, § 1, tweede lid, bedoelde diensten worden over de Antwerpse universitaire instellingen verdeeld, overeenkomstig door het gemeenschappelijk bureau vastgestelde regels.

§ 4. Geen betwisting inzake verrekening kan bij de rechtbank aanhangig worden gemaakt dan na een poging tot minnelijke regeling behandeld voor een commissie bestaande uit de afgevaardigden van de Minister die de begroting in zijn bevoegdheid heeft en de regeringscommissaris bij de Antwerpse universitaire instellingen.

— *Aangenomen*

Art. 26

§ 1. De Minister die de begroting in zijn bevoegdheid heeft duidt onder zijn afgevaardigden bij de Antwerpse universitaire instellingen de afgevaardigde aan die, met raadgevende stem, de vergaderingen van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen bijwoont.

§ 2. De regeringscommissaris bij de Antwerpse universitaire instellingen en de in § 1 bedoelde afgevaardigde oefenen ten aanzien van het gemeenschappelijk bureau de bevoegdheden uit bepaald in artikel 45 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen.

— *Aangenomen*

Hoofdstuk VI
Commissie van Parlementsleden

Art. 27

Onverminderd de bepalingen van artikel 6, §§ 2, 3 en 4 is de commissie van parlementsleden, bedoeld in artikel 18 van de wet van 7 juli 1971, houdende oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen, belast met het toezicht op de samenwerking en op het naleven van de grondbeginselen die op het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen toepasselijk zijn, inzonderheid het beginsel van de pariteit.

— *Aangenomen*

Hoofdstuk VII
Wijzigings- en opheffingsbepalingen

Afdeling I

Wijzigingen in de wet van 28 april 1953

Art. 28

Aan artikel 8 van de wet van 28 april 1953, gewijzigd bij de wet van 24 maart 1971, betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat, wordt een derde lid toegevoegd, luidend als volgt :

«De raad van beheer van het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen bestaat bovendien uit : de voorzitter en de rector van de Universitaire Instelling Antwerpen, alsook, zodra de algemene vergadering van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen een beslissing heeft genomen tot vertegenwoordiging van het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen in haar schoot, de rector en de voorzitter van de algemene vergadering van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen. Deze leden hebben raadgevende stem. De raad van beheer kan geldig vergaderen en beslissingen nemen zonder hun aanwezigheid, ze worden niet in aanmerking genomen voor het berekenen van het aanwezigheidsquorum in de raad van beheer».

— *Aangenomen*

Art. 29

Artikel 2 1, zevende lid, van genoemde wet, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1964, wordt aangevuld als volgt :

«Voor de geassocieerde hoogleraren en de geassocieerde docenten van het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen geldt dit verbod eveneens voor het ambt van docent bij de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen en bij de Universitaire Instelling Antwerpen».

— *Aangenomen*

Afdeling II
Wijzigingen en opheffingen
in de wet van 7 april 1971

Art. 30

Artikel 1 van de wet van 7 april 1971, houdende oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen, wordt vervangen door de volgende tekst :

«Bij deze wet wordt de Universitaire Instelling Antwerpen opgericht. Ze heeft tot doel het onderwijs in de licentie en het doctoraat te organiseren. Ze geniet de rechtspersoonlijkheid».

— *Aangenomen*

Art. 31

Artikel 2 van genoemde wet wordt opgeheven.

— *Aangenomen*

Art. 32

Artikel 6 a van genoemde wet, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1976, wordt vervangen door de volgende tekst :

«Zijn lid van ambtswege :

1. de rector en de vice-rector ;
2. de voorzitter van iedere faculteit of, bij zijn afwezigheid, de ondervoorzitter ;
3. de rector en de vice-rector van het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen ;
4. de rector en de voorzitter van de algemene vergadering van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen zodra de algemene vergadering van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen een beslissing heeft genomen tot vertegenwoordiging van de Universitaire Instelling Antwerpen in haar schoot. De onder 3 en 4 bedoelde leden hebben raadgevende stem. De raad van beheer kan geldig vergaderen en beslissingen nemen zonder hun aanwezigheid, ze worden niet in aanmerking genomen voor het berekenen van het aanwezigheidsquorum, noch voor de paritaire samenstelling van de raad van beheer».

— *Aangenomen*

Art. 33

In artikel 19, eerste lid, van genoemde wet vervallen de woorden «en van de samenwerking van de drie instellingen als bedoeld in artikel 2».

— *Aangenomen*

Art. 34

Artikel 20 van genoemde wet wordt opgeheven

— *Aangenomen*

Art. 35

Artikel 22, derde lid, b) van genoemde wet wordt vervangen door de volgende tekst :

«b) de leden van het onderwijzend personeel die door samenvoeging van opdrachten hun hoofdbetrekking in twee of drie van de Antwerpse universitaire instellingen uitoefenen».

— *Aangenomen*

Hoofdstuk VIII Overgangs- en slotbepalingen

Art. 36

De Ministers tot wiens bevoegdheid het Nederlandstalig universitair onderwijs behoort, duidt de persoon aan die al de schikkingen treft om voor de eerste maal het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen, overeenkomstig artikel 6, volledig samen te stellen.

— *Aangenomen*

Art. 37

In afwijking van artikel 24, § 1 is de secretaris van het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen die voor het eerst wordt aangesteld, het personeelslid aangeduid overeenkomstig artikel 5 van de overeenkomst van 30 januari 1973 tot oprichting van het coördinatiecomité, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 maart 1973. Het gemeenschappelijk bureau neemt de in artikel 6 van genoemde overeenkomst bepaalde financiële verplichtingen ten zijnen aanzien over.

— *Aangenomen*

Art. 38

Het coördinatiecomité, opgericht bij overeenkomst van 30 januari 1973, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 23 maart 1973, houdt op te bestaan zodra het gemeenschappelijk bureau Universiteit Antwerpen voor de eerste maal is samengesteld.

— *Aangenomen*

DE VOORZITTER : De artikelsgewijze bespreking is gesloten. De naamstemming over het gehele ontwerp van decreet zal dadelijk worden gehouden.

Naamstemming

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de naamstemming over het ontwerp van decreet houdende maatregelen tot samenwerking onder de Antwerpse universitaire instellingen.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van stemming :

129 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
128 leden hebben ja geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden overgezonden.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.	De Winter A.
Baert F.	D'Haeyer R.
Baldewijns E.	Diegenant A.
Bascour J.	Dielens G. (Mej.)
Bauwens L.	Dupré J.
Blanckaert K.	Egelmeers I.
Boey F.	Flamant E.
Boeykens G.	Gabriels J.
Bogaerts A.	Galle M.
Bourgeois A.	Geens G.
Bourry M.	Gerits J.
Capoen M.	Gheysen R.
Caudron J.	Goemans H.
Cauwenberghs F.	Grootjans F.
Chabert J.	Henckens J.
Claeys Walter	Houben F.
Coens D.	Kelchtermans L.
Colin J.	Kuylen H.
Cooreman E.	Laridon A.
Coppieters Maurits	Leemans E.
Croux L.	Lenaerts L.
Cuvelier E.	Lenssens J.
De Backer-	Lindemans L.
Van Ocken R.	Maes N. (Mevr.)
De Baere A.	Maes Robert
De Beul A.	Mangelschots J.
de Bruyne H.	Martens W.
De Clercq Constant	Mesotten W.
Declercq Tijn	Moors C.
Deconinck A.	Nauwelaerts-
De Croo H.	Thues J.
De Facq E.	Nauwelaerts R.
De Grève L.	Olivier M.
De Kerpel P.	Otte R.
Deleek H.	Panneels-
De Loore-	Van Baelen M.
Raeymaekers J.	Peeters Renaat
Demeester-	Piot F.
De Meyer W.	Poma K.
Demeulenaere-	Ramaekers J.
De Wilde F.	Rutten Mathieu
Demeyere J.	Schiltz H.
Deneir A.	Schrans G.
De Rore A.	Seeuws W.
De Seranno J.	Sels L.
Desutter E.	Smeers T.
Devos G. (Mej.)	Smets A.
De Weweire M. (Mej.)	Smitt C. (Mej.)

Somers J.	Van Elewyck J.
Staels-Dompas N.	Vangeel J.
Steverlynck A.	Van Grembergen P.
Steyaert R. (Mej.)	Vangronsveld F.
Suykerbuyk H.	Van Herreweghe M.
Swaelen F.	Van Hoeylandt B.
Temmerman G.	Van In G.
Tobback L.	Van Lent A.
Turf-Demunter G.	Van Nevel A.
Tyberghien-	Vannieuwenhuyze R.
Vandenbussche M.	Van Ooteghem O.
Uyttendaele R.	Vansteenkiste Luc
Valkeniers J.	Verberckmoes F.
Vanackere Leo	Verge ylen J.
Van Canneyt J.	Verhaegen Guido
Vandenabeele A.	Verley sen W.
Vanderborght F.	Vernimmen W.
Van der Niepen P.	Weckx H.
Vanderpoorten H.	Windels R.
Vandezande R.	

Zich ONTHOUDEN heeft :

Kuijpers W.

Het lid dat zich heeft onthouden wordt verzocht de reden voor zijn onthouding kenbaar te maken.

DE HEER W. KUIJPERS : Mijnheer de Voorzitter, door mij te onthouden heb ik de aandacht willen vestigen op het feit dat artikel 6 van dit ontwerp van decreet ingaat tegen een reëel filosofisch pluralisme. Inderdaad, het decreet houdt door het bestendigen van «katholieke en niet-katholieke denkriching» in artikel 6, een discriminatie in. Ik kan mij nog altijd niet voorstellen wat onder die denkriching moet schuil gaan !

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O. art. 49)

1. **Vraag om uitleg van de heer J. Valkeniers tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik der talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.**

DE VOORZITTER : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Valeniers tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de toepassing van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik der talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen. De heer Valkeniers heeft het woord.

DE HEER J. VALKENIERS (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, waarde collega's, het decreet op de vernederlandsing is welhaast 5 jaar oud. Mijn vraag heeft tot doel te vermijden dat Vlaanderen de schande zou moeten beleven dat, na dit lustrum, het befaamde septemberdecreet nog verder tot een van de vele onzekerheden en onduidelijkheden in het regeringsbeleid zou blijven behoren -om het zeer zacht uit te drukken.

Mede aanleiding tot mijn vraag is de publicatie van een werk er over, waarin niet alleen de inhoud maar tevens de voorgeschiedenis van het decreet en een aantal controversen errond worden behandeld.

Het werk ontleedt de frankofone hetze ertegen. Initiatiefnemer ervan was de Vlaamse Franstalige bourgeoisie in Vlaanderen, aanleunend bij de Amités Françaises. Progressieve Walen hebben er, helaas, aan meegedaan om zich nog maar eens met onze zaken, op ons territorium, te komen bemoeien i.p.v. solidair te zijn met de Vlaamse werknemers. Zodoende werd het decreet het voorwerp van een onzindelijk politiek gemors.

Het is niet onze bedoeling dit alles op te rakelen. Wij willen er echter wel op wijzen dat het decreet de jongste tijd opnieuw in de actualiteit kwam. Zeer onlangs (14 april) werd er een colloquium aan besteed op initiatief van het Instituut voor Arbeidsrecht van de KUL. Het decreet is duidelijk en de tekst laat niet toe achterpoortjes te zoeken om het niet toe te passen. De draagwijdte en de juiste inhoud ervan worden eensgezind op dezelfde wijze verklaard door de Cultuurraad zelf in de Korte Gids door de Landelijke Bedienden-centrale uitgegeven en door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar brochure en in de talrijke adviezen die zij reeds heeft verstrekt n.a.v. de betrokken bepalingen in de taalwet van 1963.

Dit neemt niet weg dat de opeenvolgende regeringen z.g.z. nog meer advies nodig hebben. In feite was dit een maneuver om de toepassing te ontwijken.

Mevrouw de Minister, de Vlamingen zijn deze slaappillen kotsbeu. Als medicus moet ik u zeggen dat deze langdurige hypnotica-behandeling Vlaanderen zieker maakt en de patiënt er zich tegen verzet.

Het is tot U dat wij ons richten omdat men soms schrijft dat U de first lady van Vlaanderen bent en omdat U bij vroegere vragen om uitleg, de Eerste Minister verantwoordelijkheid voor de coördinatie van het regeringsbeleid, steeds verving.

De toepassing van het decreet is echter wel 'n kwestie van algemeen regeringsbeleid vermits het toezicht erop behoort tot de bevoegdheid van meerdere ministers. Als arbeidswet moeten de Ministers van Tewerkstelling en Arbeid en Sociale Zaken erover waken. Insgelijks hebben bvb. de Ministers van Economische Zaken, van Justitie en

zeker van Volksgezondheid mede te maken want het decreet is van toepassing op alle werkgevers — dus ook op de door Volksgezondheid gesubsidieerde instellingen.

Als verantwoordelijke voor het naleven van de taalwetgeving richten wij ons tot de Minister van Binnenlandse Zaken die het inspectiekader van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht onderbezet houdt.

Het spijt mij te moeten zeggen dat ik deze week op mijn schriftelijke vraag tot de Minister van Binnenlandse Zaken als antwoord kreeg dat er momenteel geen centen zijn om dit kader te bezetten zoals het hoort.

Wij durven hopen dat al deze verantwoordelijke ministers, alle in fout, zij of hun voorgangers, zich de moeite zullen geven aan een discussie over deze essentiële Vlaamse eis deel te nemen. En over de hoofden van deze bewindslui richten wij ons tot de machtige partijvoorzitters. Zij houden ons voor dat de taalwetgeving niet zal gewijzigd worden maar zij hebben het verwaarloosd in de regeringsverklaring te doen opnemen dat de taalwetten ook zouden worden toegepast.

De Vlamingen hebben een geest van orde en wetelijkheid. Wanneer een wet die hun nadelig is wordt goedgekeurd, geven zij meestal geen kik meer. De frankofonen gaan niet bij de pakken zitten en blijven stoken. Voortdurend bleef men tegen het decreet en tegen alle taalwetten stoken in de frankofone pers. Tot het bevechten van de taalwetten richtten zij zelfs een politieke partij op die momenteel regeringsverantwoordelijkheid draagt.

Wij vertolken ongetwijfeld de algemene wil van de Vlamingen als wij hier beweren dat — pacificatie of geen pacificatie — regeringsverklaring erover of geen — wij niet langer mogen laten sollen met deze laatste grote taalwet.

Het was senator Risopoulos, nu onze geachte collega volksvertegenwoordiger, die in een TV-debat op 30 september 1973 terecht verklaarde dat het decreet de laatste grote taalwet is om de gaafheid van Vlaanderen waar te maken.

Het mag niet zo blijven wat professor Wils eens schreef dat de Vlamingen steeds driemaal moeten vechten voor hun recht : een eerste maal in eigen partij, een tweede maal in het Parlement, een derde maal om de toepassing van de wetten te verkrijgen.

Onze vraag is dus simpel en duidelijk : «Wanneer zullen de respectieve ministers hun ambtenaren uitdrukkelijk opdragen het voorziene toezicht uit te oefenen ? Wij verwachten er ons aan dat de Minister zal antwoorden dat de ambtenaren geen speciale instructies nodig hebben om hun plicht te doen, nl. de wet te doen naleven. De Minister weet zeer goed dat zulk antwoord naast de kwestie is want naar aanleiding van de meeste wetten worden de ambtenaren wel op de toepassing ervan

gewezen. Dat weet zelfs de jongste klerk in overheidsdienst. Hoe zouden de inspectiediensten vlijtig optreden — tenzij sporadisch in gevallen van klacht — vermits zij weten dat de regeringen het decreet in de koelkast hebben gestopt door te beweren dat zij verder advies nodig hebben. Top-punt was dat de Regering zich voor dat advies niet wendde tot het daartoe wettelijk opgericht orgaan, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, maar een obscure studiecmissie oprichtte, waarvan de wetgever van het decreet, nl. de Cultuurraad, niet weet of ze nog bestaat ofwel nu al bijna 5 jaar lang studeert. En wat zal de regering doen indien deze commissie met interpretaties zou voor de dag komen die indruisen tegen de adviezen van de VCT ? Mevrouw de Minister, wij wensen de zaak nog meer expliciet te stellen in het licht van de gevaren die Vlaams-Brabant bedreigen. Een aantal Frans-Brusselse bedrijven wijken uit of vestigen zich meteen in de brede Brusselse periferie. Zij hebben geen inschrijvingsrecht nodig want veelal blijft de maatschappelijke zetel in Brussel-Hoofdstad gevestigd. Hun kaderleden trachten zich natuurlijk dicht bij hun werk te vestigen en zo werkt de kolonisering door.

In Binnen-Vlaanderen ondervinden veelal alleen de Vlaamse kaders de nadelen van de Franstaligheid aan de top.

In de meeste Frans-Brusselse bedrijven en bedrijfjes van de Brusselse omgeving beleven wij nog of opnieuw de 19e eeuwse toestanden dat én van de top, én van het middenkader tot het lager kader toe, alles Frans is en de gewone arbeider voor de taalmuur staat. Hij is ofwel een gastarbeider, ofwel een Vlaming.

U zult mij zeggen dat er ook heel wat Vlaams-Brabantse bedrijven bestaan, vooral de KMO's, en dat is juist. U kunt mij misschien gevallen aanhalen van frankofonen die hun werkvolk, om het 19de eeuws uit te drukken, in het Nederlands behandelen hetzij uit een normale sociale reflex en misschien ook wel uit civiek respect voor de wet. Wij kennen de streek echter beter dan U mevrouw de Minister, en weten dat het vaak anders is.

Onlangs kwam een knap jong technicus A2 mij vinden en raad vragen. Pas aangeworven in een Brusselse firma die kleine mechanische instrumenten vervaardigt, had hij aan zijn patroon bekend dat hij in het Frans verstrekte uitleg niet begreep. Het antwoord was : «Je vous donne 3 mois pour comprendre le Français sans cela allez vous faire pendre dans votre réservat». Dat gebeurde na de francofone nieuwe marschrichting die de pacificatie heet.

Al kent ze veel beter Frans dan de Walen Vlaams, is de jongste Vlaamse generatie niet zgz. perfect tweetalig om haar meesters te dienen, haar opleiding genoot zij in het Nederlands. Mogen wij deze jonge mensen aan hun lot overlaten ?

Bij dit alles zouden wij onze geachte Franstalige

landgenoten even willen uitzetten hoe men in de hen welbekend Canadese provincie Québec te werk gaat om tot gezonde sociale en taaltoestanden te komen. Het is overduidelijk dat daar veel strengere maatregelen getroffen worden in dit verband. Plaatsaanbiedingen voor de in Québec gevestigde bedrijven moeten in het Frans gesteld worden, eventueel voorzien van een Engelse vertaling. Daarenboven mag in deze Canadese provincie de kennis van het Engels niet gesteld worden als een voorwaarde tot het bekomen van een betrekking. Het is er verboden Engelstalige affiches en uithangborden aan te brengen terwijl het de vakbonden niet toegestaan is bij de onderhandelingen Engels te spreken.

De regering in Québec heeft er zich niet toe beperkt soortgelijke strenge decreten uit te vaardigen. Zij heeft bovendien 3 organismen opgericht om de verfransingspolitiek te bevorderen en de uitvoering van dit beleid te controleren.

Deze instellingen zijn de volgende :

1. Het «Office de la langue Française» belast met de verfransingspolitiek ;
2. de «Commission de Surveillance et d'Enquête» die ervoor zorgt dat de wetten strikt nageleefd worden ;
3. De «Conseil de la Langue Française» die de regering adviezen verschaft en tevens algemeen toezicht uitoefent.

Belangrijk hierbij is dat deze 3 niet strikt gouvernementele instellingen een doelmatige uitvoering van de verfransingspolitiek waarborgen. Zij hebben de macht om alle overtredingen te doen vaststellen door de «commissaires-enquêteurs» en kunnen bovendien de ernstige overtredingen laten vervolgen door de procureur-generaal.

Wanneer de sabotage van dit decreet blijft aanhouden ligt het voor de hand dat ook de Vaste Commissie voor Taaltoezicht bevoegdheden moet krijgen die te vergelijken zijn met deze der Frans-Canadese organismen. Op deze wijze zou de vernederlandsing van het bedrijfsleven zeer snel kunnen worden doorgevoerd en ook zou radicaal een einde kunnen gemaakt worden aan al deze wets-overtredingen.

Ook op andere gebieden verdient het Frans-Canadese voorbeeld navolging. In Québec moeten de bedrijven immers tegen 31 december 1983 een «Certificat de francisation» kunnen voorleggen. Dit stuk bewijst dat een onderneming het «programme de francisation» heeft doorgevoerd en dat het Frans er de wettelijk voorziene plaats inneemt, nl. op alle niveaus van het bedrijf, in de bescheiden en documenten, in de contacten met de cliënten, de leveranciers en het publiek en in de publiciteit. Uit deze maatregelen blijkt duidelijk dat de superioriteit van de Franse taal een fabeltje voor naïvelingen is.

Wanneer de Franstaligen geconfronteerd worden met een grotere en meer invloedrijke taalgroep

zoals de Angelsaksische, dan worden zij onmiddellijk en automatisch evenzeer geminoriseerd als de Nederlandstaligen te Brussel.

Met dit grote verschil evenwel dat de Franstaligen — ook al zijn zij een minderheid — naar de meest drastische maatregelen grijpen om hun taal te verdedigen. Zij bekommeren zich hierbij geenszins om het verwijt van racisme dat hen naar het hoofd zou worden geslingerd.

De franskiljonse en asociale bourgeoisie in Vlaanderen mag zich dan ook zeer gelukkig prijzen dat de Vlaamse gemeenschap niet de draconische verordeningen heeft uitgevaardigd die de Franstaligen in Canada hebben opgesteld. De Nederlandstalige gemeenschap in dit land verwacht dan ook dat de door haar op democratische wijze gestemde maatregelen onverwijld worden uitgevoerd om op deze wijze de kleine man en de gewone arbeider te beschermen tegen 19de eeuwse toestanden.

Mevrouw de Minister, indien het de Vlaamse regeringsleden en de Vlaamse partijen ernst is met de bescherming van de kleine man en de gaafheid van Vlaanderen en indien het de francofonen ernst is met de pacificatie en eerbied voor onze mensen, dan moet de Regering er zich eensgezind voor inspannen onverwijld een ernstig toezicht uit te oefenen op het naleven van het decreet. Gelet op de onderbezetting van de diensten moet daarmede begonnen worden in Vlaams-Brabant.

Indien U de draagwijdte van deze noodzaak ook maar enigszins zou trachten af te vlakken, mevrouw de Minister, door te beweren dat het beter gaat, zouden wij U antwoorden dat U niet het recht hebt dit staande te houden. Helemaal precies kunt U het niet weten want de Regering weigert de toestand te kennen. Zij wil er blind voor blijven.

Deze slechte wil is duidelijk. Ik heb daarnet het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken aangehaald als voorbeeld. Op 18 november 1976 heeft de Cultuurraad eenparig een resolutie goedgekeurd om er op aan te dringen een onderzoeksprogramma op gang te brengen betreffende de taaltoestanden in dit bedrijfsleven. Voor dit eenparig verzoek van de Vlaamse gemeenschap bleef de Regering doof. Deze resolutie bleef een dode letter.

Terloops een vingerwijziging aan de Voorzitter en het Bureau : volgens artikel 16 van de wet van 21 juli 1971 heeft de Cultuurraad zelf recht van onderzoek.

Ik herhaal dus mijn vraag, eenvoudig en rechtuit : «Wil de Regering ja dan neen, het decreet toepassen ?»

Het antwoord zal wel niet neen zijn maar indien het ontwijkend is, hopen wij dat de Vlaamse parlementsleden daar de passende conclusies uit trekken.

Indien U uitstel wil nemen om een definitief ant-

woord te geven en ons belooft de zaak voor de kabinetsraad te brengen, mogen wij eisen dat U ons in de eerstvolgende of erop volgende vergadering een definitief antwoord verstrekt.

Indien het antwoord ja is mag deze wetgevende vergadering verwachten dat haar binnen afzienbare tijd van al de betrokken ministers, instructies ad hoc worden ter inzage medegedeeld. Geef U dus niet de moeite, mevrouw de Minister, om een lange redevoering ten beste te geven. Op een duidelijke vraag verwachten wij een duidelijk, dus een kort antwoord !

DE VOORZITTER : De Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, gezien er een klaar, kort en duidelijk antwoord is gevraagd, zal ik proberen dit te geven.

De commissie, waarop geachte vraagsteller doelt, heeft eertijds een verslag opgesteld omtrent de knelpunten, niet enkel met betrekking tot het decreet van 19 juli 1973, maar ook met betrekking tot artikel 52 van de samengeördende wetten op het taalgebruik.

Een inventaris van deze knelpunten werd, na bearaadslaging in de Ministerraad van 28 november 1973, meegedeeld aan de Voorzitters van beide Cultuurraden.

Het initiatief berust nu bij de decreetgever.

De geregelde werkzaamheden van de zogenaamde werkgroep «ad hoc» waren met het neerleggen van dit verslag geëindigd, doch de vorige Regering meende de werkgroep opnieuw te moeten instellen met het oog op het inwinnen van juridisch-technische adviezen ; deze commissie kwam slechts enkele keren bijeen.

De huidige Regering heeft de opdracht van deze commissie niet bevestigd.

Mag ik er voorts het geacht lid op wijzen dat artikel 6 van het decreet van 19 juli 1973 de ambtenaren van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, benevens de ambtenaren van de bevoegde ministeries, belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet.

Aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden komt geen enkele coördinerende functie desbetreffend toe.

Het is — «*omnis comparatio claudicat*» en U is daarvan zelf overtuigd collega Valkeniers — niet zo eenvoudig de Canadese toestand te vergelijken met de toestand in het Vlaamse gewest. U hebt zeer juist de Canadese situatie omschreven. Ik denk niet dat dezelfde situatie zich voordoet in ons Vlaams gewest. Ik meen dat deze vergelijkingen **niet** opgaan. Het herinnert mij aan de tijd toen onze

studenten zongen «We shall overcome» en dachten dat zij de mars op Washington nadeden. (*Applaus bij de leden van de meerderheid*)

DE VOORZITTER : De heer Valkeniers heeft het woord.

DE HEER J. VALKENIERS : De vergelijkingen die mevrouw de Minister maakt gaan niet op. Het is toch degelijk zo, dat daar waar een francisatiepolitiek wordt doorgevoerd, wij op dit ogenblik toch moeten vechten om onze streek Vlaams te houden. Het spijt mij, mevrouw de Minister, maar uw antwoord geeft ons geen voldoening. Wij weten niet waar we aan toe zijn. U zijt het dan toch die zogezegd het Vlaamse Ministercomité voorziet ? U moet er alleszins voor zorgen dat er schot in de zaak komt en het decreet wordt toegepast. Op dit ogenblik wordt er nog geen enkel werk gemaakt van het taaldecreet in ons Vlaams gewest. De onderrichtingen aan de ondergeschikten worden nog steeds in het Frans gegeven. Zij worden in het Frans onderzocht. De nota's worden in het Frans opgesteld. Indien daarin geen wijziging komt, verliezen wij onze tijd in deze Cultuurraad !

DE VOORZITTER : De Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden : Wanneer er klachten zijn, mijnheer Valkeniers, moeten deze vanzelfsprekend gemeld worden en dan zal het bestaande ambtenarenapparaat in werking treden. Iets anders kan men niet doen. Wanneer bepaalde klachten niet worden aangeklaagd, hoe kan men dan veronderstellen dat inderdaad het bestaande ambtenarenapparaat in werking zou treden ? Ik herhaal het nog eens, ik heb geen enkele coördinerende functie. Het zijn de ambtenaren van de verschillende bevoegde departementen en de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, die dergelijke zaken tot een goed einde moeten brengen,

DE HEER J. VALKENIERS : Ik vraag me wel af wie het is als U het niet zijt !

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden : Het is de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE HEER J. VALKENIERS : Deze zegt dat hij zelfs geen geld heeft om controleurs te sturen.

DE VOORZITTER : Dames en heren, gezien niemand het woord meer vraagt in deze vraag om uitleg, verklaar ik het incident voor gesloten.

2. Vraag om uitleg van de heer K. Poma tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

DE VOORZITTER : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Poma tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. De heer Poma heeft het woord.

DE HEER K. POMA (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's laat mij toe het decreet van 22 januari 1975 tot de regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk even in herinnering te brengen. Zoals U weet bevat die vier hoofdstukken.

Het eerste hoofdstuk van dit decreet handelt over de erkenning en subsidiëring van de diverse landelijk gestructureerde jeugdwerkvormen.

Het tweede hoofdstuk omvat de subsidiëringcriteria. De totale toelage van elke erkende vereniging bestaat uit een basistoelage, een personeelstoelage en een werkingstoelage. Ter controle dient elke jeugdorganisatie voor 15 februari een financieel verslag en de balans van het vorig werkingsjaar, geïllustreerd door een bedrijfsrevisor, voor te leggen. De begroting voor het volgend werkingsjaar wordt samengevoegd met deze financiële documenten.

De toelagen voor salarissen worden berekend op het bruto-salaris en het vakantiegeld van het personeelslid, vermeerderd met de wettelijk voorziene patronale bijdragen voor RSZ.

De werkingskosten worden voor 75 % betaald. De gedecreteerde regeling is wel degelijk wanneer ze volledig wordt toegepast. In 1977 echter werd het decreet maar voor 70 % uitgevoerd.

Het derde hoofdstuk handelt over de toelagerregeling voor de vorming van verantwoordelijke personen in de jeugdorganisaties. De onkosten worden hierbij eveneens voor 75 % gesubsidieerd. In artikel 16, paragraaf 2, van het vierde hoofdstuk, wordt gesproken over de uitbating van voorschotten. Er wordt zeer duidelijk vermeld dat die voorschotten drie elementen bevatten : de basistoelage, een toelage voor salarissen, een toelage voor de vorming van verantwoordelijke personen. De vereffening is voorzien in het eerste kwartaal. Dat is dus de inhoud van het decreet.

Wanneer wij de voorschotten van 1976 en 1977 bekijken, stellen wij vast dat deze voorschotten bij ministerieel besluit werden uitbetaald. De vroegste stortingen zijn gesitueerd in de tweede helft van het tweede kwartaal. Er dient te worden opgemerkt dat de gevolgde uitbatingprocedure echter niet conform was met de gedecreteerde

reglementering. Wat nu de uitbetaling van voorschotten in 1978 betreft, schijnt er een wijziging te zijn gekomen in de uitbetalingsprocedure, zodat de voorschotten slechts in het derde kwartaal zouden kunnen worden gestort.

Dit betekent een vertraging van tenminste drie maanden. Het een en het ander zou te wijten zijn aan het feit dat volgens de Inspectie van het Ministerie van Financiën de uitbetalingen in het kader van het decreet van 1975 slechts bij koninklijk besluit dienden te gebeuren daar het gaat over een normatieve regeling. Een ministerieel besluit is slechts hanteerbaar bij organieke regelingen.

Eigenaardig is wel, mevrouw de Minister, dat men pas in 1978 hierover struikelde en dat in 1976 en in 1977 de subsidies werden uitbetaald bij ministerieel besluit.

Wat zijn nu de gevolgen voor de jeugdorganisaties ? Het hoeft geen betoog dat een aantal jeugdorganisaties door deze gewilde (?) — ik zet hierachter een vraagteken — verdragsprocedure in een bijzonder precaire financiële situatie geraken, te meer daar de jeugdsector, in vergelijking met deze van de volkswontwikkeling, eerder karig worden betaald.

Bepaalde posten die in de volwassenensector wel gesubsidieerd zijn, worden niet betaald in het decreet van 1975. Aan dit feit kan men de gepaste bedenkingen koppelen.

Belangrijk eveneens is het feit dat het decreet van 1975 slechts voor een deel — ongeveer 70 % — wordt uitgevoerd. Waarschijnlijk zult U mij antwoorden dat het om budgettaire redenen is.

De financieel zwakke jeugdorganisaties kampen met een overlevingsprobleem waardoor de zekerheid van betrekking voor een reeks pedagogische en administratieve personeelsleden in het gedrang komt.

Het werkingsritme vertoont uiteraard een dalende lijn zodat er ten gevolge van deze betreurenswaardige toestand repercuussies kunnen worden vermoed in verband met de vorming van onze jeugd in het algemeen. Hierbij komt nog dat er een aantal rekeningen onbetaald blijven. De meest ongeduldige debiteuren zijn spijtig genoeg te vinden in hetzelfde kamp als dit van de in gebreke blijvende instanties met name de overheid.

De diensten van de RMZ zwaaien met hoge boeten bij niet tijdige betaling van de patronale bijdragen ; tijdige betaling kan moeilijk gebeuren aangezien de jeugdorganisaties geen subsidies ontvangen. Mevrouw de Minister, ik zou graag vernemen welk uw standpunt is in verband met deze eerder precaire toestand van de jeugdorganisaties.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mee te delen dat het decreet op het landelijk georganiseerd jeugdwerk inderdaad in de uitbetaling voorziet van een jaarlijks voorschot binnen het eerste kwartaal.

In 1976 en 1977 kon deze toelage tijdig worden uitgekeerd, aangezien de subsidiëring bij ministerieel besluit kon worden geregeld. Vanaf 1978 voorzien de richtlijnen van het departement van Begroting echter de verplichting, de voorschotten bij koninklijk besluit toe te kennen.

U vroeg mij de reden. Ik denk dat de slechte economische toestand daar wel iets mee te maken heeft.

Deze werkwijze heeft tot gevolg dat het betrokken jeugdwerk langer op zijn subsidies moet wachten. Ik ben er mij terdege van bewust dat de landelijke jeugdverenigingen hiervan nadelen ondervinden. Daarom heeft er ook een ontmoeting plaatsgehad tussen alle betrokken kabinetten en administraties om aan de door deze werkwijze geschapen problemen een gunstige oplossing te geven. Wij zullen hierover nog verschillende contacten hebben. Ik hoop dat wij er zullen in slagen opnieuw tot de aanvankelijke en kortere administratieve werkwijze te komen. (*Applaus op de banken van de meerderheid*)

DE VOORZITTER : Daar niemand zich als spreker bij dit debat heeft ingeschreven, verklaar ik het voor gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

DE VOORZITTER : Dames en heren, hiermede zijn onze werkzaamheden voor vandaag beëindigd. De raad zal voor het zomerreces nog één openbare vergadering in de maand juli houden. Ik

stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor die vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Instemming)

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 15.50 uur.*

SCHRIFTELIJKE VRAGEN EN ANTWOORDEN (R.v.O. art. 51)

Indiening

Schriftelijke vragen werden ingediend door de heren F. Boey, W. Jorissen, W. Kuijpers, R. Otte, P. Peeters, L. Sels, H. Suykerbuyk, J. Gerits.

VERZOEKSCHRIFTEN

Indiening en verzending

De volgende verzoekschriften werden ingediend en naar de bevoegde commissies verzonden :

— Verzoekschrift van de Raad van het Dorp Sint-Mariaburg, Johan van Dyck, Leopoldlei 13, 2070 Ekeren, over de indeling van de gehele wijk Sint-Mariaburg bij de gemeente Brasschaat in plaats van gedeeltelijk bij de gemeente Brasschaat en gedeeltelijk bij de gemeente Ekeren, die op 1 januari 1983 bij de stad Antwerpen zal worden gevoegd - 4 (1977-1978).

Verzonden naar de Commissie voor de verzoekschriften.

— Verzoekschrift van de Privé-school B.P. 16.197 — Kinshasa 1 — Zaïre, Leerlingen van de Rhetorica — Nicole Joseph, over de terbeschikkingstelling van informatie over actuele problemen en van pedagogische begeleiding — 5 (1977-1978).

Verzonden naar de Commissie voor onderwijs.